Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2025/846

2025 5 7

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2025/846

2025 m. gegužės 6 d.

kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 910/2014 nuostatų dėl tarpvalstybinio fizinių asmenų tapatybės atitikties nustatymo taikymo taisyklės

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB ([1]), ypač į jo 11a straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Reglamente (ES) Nr. 910/2014 reikalaujama, kad europinė skaitmeninės tapatybės dėklė (toliau – dėklė) ir elektroninės atpažinties priemonė, apie kurią pranešta, būtų viena iš tapatumo nustatymo galimybių gauti prieigą prie valstybių narių teikiamų elektroninių tarpvalstybinių viešųjų paslaugų. Pasikliaujančioji šalis tokiais tarpvalstybinio tapatumo nustatymo atvejais įrašus su informacija apie dėklės naudotojus arba elektroninės atpažinties priemonės, apie kurią pranešta, naudotojus kartais gali jau turėti savo pasikliaujančiosios šalies registre arba išoriniame registre, o dažnai – naudotojo paskyros forma. Tokiais atvejais pasikliaujančioji šalis tam tikros iš dėklės arba iš elektroninės atpažinties priemonės, apie kurią pranešta, gautos informacijos apie naudotoją atitiktį gali nustatyti pati arba tokia atitiktis gali būti nustatyta tos šalies vardu. Pavyzdžiui, tai galima atlikti naudojantis viešojo sektoriaus įstaigos taikomu centralizuotu sprendiniu pagal informaciją, kurią turi ta pasikliaujančioji šalis arba kuri yra registre, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis, preliminariai – gyventojų registru arba naudotojų paskyrų informacijos duomenų baze;

(2) Komisija reguliariai vertina naujas technologijas, praktiką, standartus ir technines specifikacijas. Siekiant užtikrinti aukščiausią valstybių narių suderinimo lygį kuriant ir sertifikuojant dėkles, šiame reglamente nustatytos techninės specifikacijos grindžiamos darbu, atliktu pagal Komisijos rekomendaciją (ES) 2021/946 ([2]), visų pirma architektūra ir pamatine sistema, kuri yra to rinkinio dalis. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2024/1183 ([3]) 75 konstatuojamąją dalį, Komisija turėtų šį reglamentą peržiūrėti ir prireikus atnaujinti, kad jis atitiktų pasaulinius pokyčius, architektūrą ir pamatinę sistemą ir kad būtų laikomasi geriausios vidaus rinkos praktikos;

(3) kad tapatybės atitikties nustatymo procesas vyktų patikimai visose valstybėse narėse, pirminį tapatybės atitikties nustatymą, kai fizinis asmuo pirmą kartą paprašo suteikti jam prieigą prie pasikliaujančiosios šalies teikiamos paslaugos, valstybės narės, veikiančios kaip pasikliaujančiosios šalys, turėtų atlikti remdamosi arba būtinųjų duomenų rinkiniu, kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2015/1501 ([4]), arba asmens tapatybės

([1]) OL L 257, 2014 8 28, p. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj.
([2]) 2021 m. birželio 3 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2021/946 dėl bendro Sąjungos priemonių rinkinio darniam Europos skaitmeninės tapatybės sistemos kūrimui užtikrinti (OL L 210, 2021 6 14, p. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/946/oj).
([3]) 2024 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1183, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 910/2014, kiek tai susiję su Europos skaitmeninės tapatybės sistemos nustatymu, (OL L, 2024/1183, 2024 4 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).
([4]) 2015 m. rugsėjo 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1501 dėl sąveikumo sistemos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje 12 straipsnio 8 dalį, (OL L 235, 2015 9 9, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/1501/oj).

duomenų rinkiniu, kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2024/2977 ([5]). Šiame reglamente daugiausia dėmesio skiriama valstybėms, veikiančioms kaip pasikliaujančiosios šalys, tačiau pagal Reglamentą (ES) Nr. 910/2014 valstybės narės gali pačios nuspręsti, ar galima leisti tapatybės atitikties nustatymo sistema naudotis ir privačioms pasikliaujančiosioms šalims. Nusprendusios, kad tapatybės atitikties nustatymą gali vykdyti pasikliaujančiosios šalys, kurios nėra viešojo sektoriaus įstaigos, valstybės narės turėtų, kiek įmanoma, taikyti šiame reglamente nustatytus mechanizmus ir procedūras;

(4) jei tarpvalstybinis tapatybės atitikties nustatymas vykdomas naudojant dėkles, tai vienareikšmiškam tapatybės atitikties nustatymui naudojama informacija turėtų būti Įgyvendinimo reglamento (ES) 2024/2977 priedo 1 skirsnyje nustatyti asmens tapatybės duomenų rinkinio privalomi duomenų identifikatoriai drauge su bet kuriais kitais neprivalomais duomenimis, kurių reikia siekiant užtikrinti, kad asmens tapatybės duomenų rinkinys būtų unikalus;

(5) jei tarpvalstybinis tapatybės atitikties nustatymas vykdomas pasitelkus elektroninės atpažinties priemonę, apie kurią pranešta, tai vienareikšmiškam tapatybės atitikties nustatymui naudojama informacija turėtų būti Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1501 priedo 1 skirsnyje nustatyto fizinio asmens būtinųjų duomenų rinkinio privalomi požymiai. Žodžių junginys „fizinio asmens būtinųjų duomenų rinkinio privalomi požymiai“ turi būti aiškinamas remiantis Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/1501, kuriame požymis apibūdinamas kaip asmens tapatybės duomenų būtinojo rinkinio komponentas, t. y. kitaip nei Reglamento (ES) Nr. 910/2014 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2024/1183, 3 straipsnio 43 punkte nustatytoje požymio apibrėžtyje;

(6) dėl priklausomybės nuo turimos ankstesnės informacijos, kurią pasikliaujančioji šalis naudoja vienareikšmiškam tapatybės atitikties nustatymui užtikrinti, tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatas ne visada gali būti teigiamas. Kad pasikliaujančiosios šalys galėtų veikti pakankamai lanksčiai, valstybės narės gali nustatyti papildomus procesus, pagal kuriuos pasiekiamas lygiavertis tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatų patikimumas;

(7) jei pagal šio reglamento nuostatas galima manyti, kad tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatas yra teigiamas, pasikliaujančioji šalis arba jos vardu veikianti šalis arba registras, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis arba centralizuota sistema, turėtų užtikrinti, kad naudotojas būtų informuotas apie sėkmingą registraciją, be kita ko, parodant naudotojo vardą arba slapyvardį ir, kai tinkama, kad jis būtų informuotas, be kita ko, apie galimybes saugoti tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatą. Tokios galimybės gali apimti sąryšio saugojimą registre, kurį eksploatuoja pasikliaujančioji šalis, ir (arba) registre, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis, ir (arba) skirtinio elektroninių požymių liudijimo, į kurį įtrauktas ateityje kartotinai naudotinas sąryšis, išdavimą ir (arba) alternatyvių galimybių, kurias suteikia pasikliaujančioji šalis arba pasikliaujančiosios šalies vardu veikianti šalis, naudojimą. Kai taikytina, naudotojui turėtų būti leidžiama pasirinkti iš tų galimybių, jis taip pat turėtų valdyti saugojimo laiką, siekiant užtikrinti, kad naudotojas įvykdytą tapatybės atitikties nustatymo procesą galėtų naudoti pakartotinai;

(8) kad būtų daugiau skaidrumo ir naudotojai turėtų daugiau valdymo svertų tais atvejais, kai naudotojo tapatybės atitikties nebuvo galima sėkmingai nustatyti, naudotojui turėtų būti pateikiamos aiškios priežastys, kodėl tapatybės atitikties nustatyti nepavyko. Be to, naudotojas turėtų būti informuojamas apie visus galimus kitus veiksmus. Tai turėtų apimti tapatybės atitikties nustatymo proceso informaciją ir visus nustatytus skirtumus, kad naudotojams būtų paaiškinta ir duotos instrukcijos, kokios galimos taisomosios priemonės ir papildomi procesai;

(9) kad vykdant tapatybės atitikties nustatymą būtų galima visada naudotis skundų teikimo mechanizmais, pasikliaujančiosios šalys arba jų vardu veikiančios šalys, arba registras, kuriuo remiasi pasikliaujančiosios šalys, turėtų visada turėti reikiamus atitikties nustatymo žurnalus, atitikčiai nustatyti naudotą informaciją ir visus kitus fizinio asmens pateiktus patvirtinamuosius dokumentus, taip pat tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatus. Kad naudotojų skundus būtų galima užregistruoti ir išnagrinėti, tokie žurnalai turėtų būti saugomi ne trumpiau kaip 6 mėnesius ir ne ilgiau kaip 12 mėnesių. Saugojimo laikas galėtų būti pratęstas, jei to būtų reikalaujama Sąjungos arba nacionalinėje teisėje;

([5]) 2024 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/2977, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 910/2014 nuostatų dėl naudojantis europinėmis skaitmeninės tapatybės dėklėmis išduodamų asmens tapatybės duomenų ir elektroninių požymių liudijimų taikymo taisyklės, (OL L, 2024/2977, 2024 12 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2977/oj).

(10) kad dėklės naudotojams tapatybės atitikties nustatymo proceso nereikėtų atlikti kelis kartus, valstybės narės gali reikalauti, kad tapatybės atitikties nustatymo sistemos gebėtų išduoti elektroninį požymių liudijimą, kuriame būtų susietas dėklės naudotojas ir registras, kuriame tas naudotojas užregistruotas kaip žinomas naudotojas. Antraip valstybės narės gali sąryšį saugoti kaip nuorodą į registrą, prieinamą pasikliaujančiajai šaliai, arba tam naudoti kitą pagalbinę priemonę;

(11) siekiant užtikrinti, kad pagal Reglamento (ES) Nr. 910/2014 5a straipsnio 1 dalies reikalavimus suteiksimoms dėklėms ir elektroninės atpažinties schemoms, apie kurias pranešta, būtų naudingi veikiančių tapatybės atitikties nustatymo sistemų teikiami privalumai, reikia nustatyti ilgesnį atitinkamų šio reglamento nuostatų taikymo terminą. Apie dėkles pasakytina, kad kiekviena valstybė narė bent vieną dėklę turėtų suteikti per 24 mėnesius nuo Reglamento (ES) Nr. 910/2014 5a straipsnio 23 dalyje ir 5c straipsnio 6 dalyje nurodytų įgyvendinimo aktų įsigaliojimo dienos. Todėl atitinkamų šio reglamento nuostatų, susijusių su dėklėmis pagrįstu tapatybės atitikties nustatymu, taikymas turėtų sutapti su minėtuoju laikotarpiu. Apie elektroninės atpažinties schemas, apie kurias pranešta, pasakytina, kad turėtų būti numatyta pakankamai laiko tapatybės atitikties nustatymo funkcijoms pakeisti;

(12) dėklių naudojimas turi būti savanoriškas, todėl valstybės narės prieigą prie paslaugų, kurias jos teikia veikdamos kaip pasikliaujančiosios šalys, naudotojams turėtų suteikti alternatyviais metodais;

(13) jei nustatyti tapatumą reikia siekiant gauti elektroninėmis priemonėmis teikiamą paslaugą, naujo naudotojo registracija gali būti sklandi, todėl naudotojui ji techniškai ir vizualiai gali atrodyti tokia pati kaip kartotinis jungimasis prie elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos. Dėl šios priežasties naujo naudotojo registracija siekiant gauti elektroninėmis priemonėmis teikiamą paslaugą turėtų būti šio reglamento taikymo tikslais laikoma lygiaverte teigiamam tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatui;

(14) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tapatybės atitikties nustatymo procesas veiktų sklandžiai ir kad naudotojui nereikėtų kelis kartus keisti seanso ir atlikti kartotinių veiksmų, net jei tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatas iš pradžių nėra teigiamas, todėl vykdomi papildomi procesai;

(15) valstybės narės, laikydamosi šio reglamento reikalavimų esmės, gali laisvai kurti savo naudotojo sąsajas ir pranešimus taip, kad jie atitiktų jų nacionalines aplinkybes;

(16) asmens duomenų tvarkymo veiklai pagal šį reglamentą taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 ([6]) ir, kai aktualu, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB ([7]);

(17) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725 ([8]) 42 straipsnio 1 dalimi, buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir 2025 m. sausio 31 d. jis pateikė nuomonę;

(18) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) Nr. 910/2014 48 straipsnį įsteigto komiteto nuomonę,

([6]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas), (OL L 119, 2016 5 4, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([7]) 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių), (OL L 201, 2002 7 31, p. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

([8]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, kurių laikydamosi tarpvalstybinį fizinių asmenų tapatybės atitikties nustatymą vykdo viešojo sektoriaus įstaigos arba viešojo sektoriaus įstaigos vardu veikiančios įstaigos; jis turi būti reguliariai atnaujinamas, kad atitiktų su technologijomis ir standartais susijusius pokyčius ir darbą, atliktą remiantis Rekomendacija (ES) 2021/946, visų pirma architektūrą ir pamatinę sistemą.

2 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Jei viešojo sektoriaus įstaiga veikia kaip pasikliaujančioji šalis, kai ji teikia elektroninę tarpvalstybinę paslaugą arba kai tokia paslauga teikiama jos vardu, valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomas 2 dalyje nustatytas procesas siekiant užtikrinti vienareikšmišką fizinių asmenų tapatybės atitikties nustatymą.

2. Pasikliaujančioji šalis arba registras, kuriuo remiasi pasikliaujančiosios šalys, arba centralizuota sistema vienareikšmišką tapatybės atitikties nustatymą vykdo arba toks nustatymas jų vardu vykdomas paprašius atitinkamai 3 arba 4 dalyje išvardytos informacijos, tokią informaciją gavus ir įsitikinus jos autentiškumu.

3. Jei kliaujamasi dėkle, vienareikšmiškam tapatybės atitikties nustatymui naudojama informacija yra Įgyvendinimo reglamento (ES) 2024/2977 priedo 1 skirsnyje nustatytas privalomas fizinio asmens tapatybės duomenų rinkinys su bet kuriais kitais neprivalomais duomenimis, kurių reikia siekiant užtikrinti, kad pateiktas duomenų rinkinys būtų unikalus, įskaitant, kai tinkama, papildomą informaciją arba papildomas procedūras.

4. Jei kliaujamasi elektroninės atpažinties schema, apie kurią pranešta, vienareikšmiškam tapatybės atitikties nustatymui naudojama informacija turi būti Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1501 priedo 1 skirsnyje nustatyto fizinio asmens būtinųjų duomenų rinkinio privalomi požymiai, įskaitant, kai tinkama, papildomą informaciją arba papildomas procedūras.

5. Vienareikšmiškai tapatybės atitikčiai nustatyti pasikliaujančioji šalis arba jos vardu veikianti šalis naudotojo pateiktą informaciją palygina su informacija, kurią pateikė pasikliaujančioji šalis arba jos vardu veikianti šalis arba registras, kuriuo remiasi pasikliaujančiosios šalys ir kuriame ta informacija užregistruota.

6. 5 dalyje aprašyto proceso rezultatų, kiek įmanoma, neturi paveikti transliteracijos skirtumai, tarpeliai, jungiamieji brūkšneliai, sujungimas ir panaši rašybos įvairovė, būtina pagal Sąjungos teisę arba valstybės narės nacionalinę teisę.

7. Jei 2 dalyje nurodyta informacija atitinka tiksliai ir yra susijusi tik su vienu fiziniu asmeniu arba jei gautas proceso rezultatas lemia naują naudotojo registraciją, kuri pagal savo funkciją prilygsta teigiamam tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatui, manoma, kad tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatas teigiamas – nustatyta vienareikšmiška tapatybės atitiktis. Jei informacija atitinka netiksliai arba yra susijusi su daugiau nei vienu fiziniu asmeniu arba jei tapatybės atitikties nustatymą vykdanti šalis negali garantuoti, kad atitiktis vienareikšmė, manoma, kad tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatas neigiamas.

8. Valstybės narės, siekdamos užtikrinti, kad elektroninėmis procedūromis būtų galima nustatyti elektroninės atpažinties priemonių, apie kurias pranešta, arba kitos valstybės narės dėklių atitiktį užregistruotiems duomenims ir įrašams, gali kliautis centralizuotomis tapatybės atitikties nustatymo sistemomis, kurias eksploatuoja toje valstybėje narėje įsteigta viešojo sektoriaus įstaiga.

9. Jei valstybės narės sudaro sąlygas dėklės pasikliaujančiosioms šalims, kurios nėra viešojo sektoriaus įstaigos, vykdyti tapatybės atitikties nustatymą, pririekus taikomi šiame reglamente nustatyti mechanizmai ir procedūros.

3 straipsnis

Pasikliaujančiųjų šalių pareigos, kai tapatybės atitikties nustatymo procesas duoda teigiamą rezultatą

1. Jei naudotojas tapatybės atitikties nustatymo procesą įvykdo pirmą kartą ir jei pagal 2 straipsnio 7 dalį manoma, kad to proceso rezultatas teigiamas, pasikliaujančioji šalis arba jos vardu veikianti šalis, arba registras, kuriuo remiasi pasikliaujančiosios šalys, arba centralizuota sistema užtikrina, kad naudotojas būtų informuotas apie tai, kad naudotojui suteikta prieiga prie paslaugos, kurios jis prašė.

2. Naudotojas, kai taikytina, informuojamas, ar:

a) jis užregistruotas kaip naujas naudotojas;

b) nustatyta jo duomenų ir pasikliaujančiosios šalies vieno esamo naudotojo duomenų atitiktis arba

c) nustatyta jo duomenų ir esamo naudotojo, įrašyto į registrą, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis arba jos vardu veikianti šalis, duomenų atitiktis;

d) jis įvykdytą tapatybės atitikties nustatymo procesą gali pakartotinai naudoti ateityje, jei pasirinks vieną iš šių galimybių, įskaitant saugojimo laiką:

— sąryšio, kurį galima pakartotinai naudoti būsimiems prieigos prašymams, saugojimą registre, kurį eksploatuoja pasikliaujančioji šalis, arba registre, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis,

— skirtinio elektroninio požymių liudijimo, į kurį įtrauktas ateityje kartotinai naudotinas sąryšis, kurį galima pakartotinai naudoti būsimiems prieigos prašymams, išdavimą,

— alternatyvias galimybes, kurias suteikia pasikliaujančioji šalis arba pasikliaujančiosios šalies vardu veikianti šalis arba centralizuota sistema ir kurias galima pakartotinai naudoti būsimiems prieigos prašymams.

4 straipsnis

Pasikliaujančiųjų šalių pareigos, kai tapatybės atitikties nustatymo procesas duoda neigiamą rezultatą

1. Jei pagal 2 straipsnio 7 dalį manoma, kad tapatybės atitikties nustatymo proceso rezultatas neigiamas, pasikliaujančioji šalis arba jos vardu veikianti šalis, arba centralizuota sistema užtikrina, kad elektroninės atpažinties priemonės, apie kurią pranešta, arba dėklės naudotojas būtų informuotas, jei:

a) nenustatyta vienareikšmiškos pateiktų duomenų atitikties jokio pasikliaujančiosios šalies vieno esamo naudotojo arba naudotojo, įrašyto į registrą, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis arba jos vardu veikianti šalis, duomenims;

b) naudotojas gali naudotis kitomis tapatybės atitikties nustatymo galimybėmis arba gauti prieigą prie paslaugos kitais būdais.

2. Prie 1 dalies b punkte nurodytų galimybių arba kitų būdų gali būti priskiriama:

a) kitokia elektroninės atpažinties priemonė, apie kurią pranešta, arba kitokia dėklė;

b) informacijos, kuri yra užregistruota pasikliaujančiosios šalies, jos vardu veikiančios šalies arba registre, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis, arba centralizuotoje tapatybės atitikties nustatymo sistemoje, atnaujinimas;

c) papildoma informacija, kurią teikia pasikliaujančioji šalis arba tapatybės atitikties nustatymo tikslais jos vardu veikianti šalis arba centralizuota sistema.

3. Jei papildomais būdais gaunamas teigiamas ir vienareikšmiškas tapatybės atitikties nustatymo rezultatas arba naudotojas užregistruojamas, taikomos 3 straipsnyje nustatytos pareigos.

4. Jei pradinį arba papildomą tapatybės atitikties nustatymo procesą baigusi neigiamu rezultatu pasikliaujančioji šalis arba centralizuota sistema nustato, kad naudotojas anksčiau neužregistruotas, pasikliaujančioji šalis arba centralizuota sistema gali manyti, kad toks naudotojas yra naujas naudotojas ir, kai taikytina, naudotoją užregistruoti pagal nacionalinės teisės aktus arba nacionalinę administracinę praktiką.

5. Jei papildomais būdais negaunamas teigiamas ir vienareikšmiškas tapatybės atitikties nustatymo rezultatas, tapatybės atitikties nustatymą vykdanti šalis gali nuspręsti, kad naudotojas anksčiau nesąveikavo su pasikliaujančiąja šalimi arba registru, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis, todėl jis turi būti laikomas nauju naudotoju.

6. Jei tai naujas naudotojas, pasikliaujančiosios šalys taiko 3 straipsnyje nustatytą procesą. Pasikliaujančiosios šalys naujus naudotojus gali užregistruoti pagal nacionalinės teisės aktus arba nacionalinę administracinę praktiką.

5 straipsnis

Pasikliaujančiųjų šalių pareigos įvykdžius tapatybės atitikties nustatymo procesą

1. Kai 2 straipsnyje nustatytas tapatybės atitikties nustatymo procesas įvykdytas (nesvarbu, teigiamu ar neigiamu rezultatu), pasikliaujančioji šalis arba jos vardu veikianti šalis, arba registras, kuriuo remiasi pasikliaujančioji šalis, saugo tapatybės atitikties nustatymo proceso žurnalus ir jo rezultatą, įskaitant, kai turima:

a) naudotojo ir pasikliaujančiosios šalies pateiktas vertes, naudojamas tapatybės atitikties nustatymo procesui atlikti;

b) tapatybės atitikties nustatymo proceso datą ir laiką;

c) visus aktualius ginčams spręsti būtinus dokumentus, pateiktus 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems papildomiems būdams taikyti;

d) kai taikytina, visus identifikatorius ir paskyrų numerius, kuriuos naudoja pasikliaujančioji šalis arba registras, kuriuo remiasi pasikliaujančiosios šalys, arba jos vardu veikianti šalis, arba centralizuota tapatybės atitikties nustatymo sistema, susijusi su fiziniu asmeniu.

2. Pasikliaujančiosios šalys arba jų vardu veikiančios šalys laikosi integruotosios saugumo ir privatumo apsaugos principų, susijusių su informacijos, įtrauktos į 1 dalį, registravimu žurnaluose.

3. Pasikliaujančiosios šalys arba jų vardu veikiančios šalys saugumo tikslais žurnalus saugo ne trumpiau kaip 6 mėnesius ir ne ilgiau kaip 12 mėnesių. Kitais tikslais, be kita ko, kad būtų galima užregistruoti ir išnagrinėti naudotojų skundus, saugojimo laikas gali būti pratęstas, jei to reikalaujama pagal Sąjungos arba nacionalinės teisės aktus.

6 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2026 m. gruodžio 24 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2025 m. gegužės 6 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN